TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

# SEVGİ VE AŞK ÜZERİNE

Yazan: Sami Aslan - 22 Eylül 2010

**SEVGİ VE AŞK ÜZERİNE**

Sevgili okurlar,

Hani hep deriz ve yazarız ya, sevgi ve aşk… Bu sevgi ve aşk kelimesi ne kadar sihirli, ne kadar yumuşak, ne kadar hoş bir kelime değilmi? Durup dururken dememişler atalarımız; tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır, diye…

Sevgili kardeşlerim, aslında sevgi ve aşk tatlı sözdür, muhabbettir, iyilik ve güzelliktir. Yüce Rabbimizin yarattığı bütün kainatı ve kainatta bulunan canlı ve cansız her şeyi sevmektir. Sevilmeyen bir insan sevgiden ne anlasın, muhabbetten ne anlasın. İnsan önce sevilecek ki sevginin ve sevmenin ne olduğunu bilsin. Bir insan sevilmedikce hırçınlaşır, hırçınlaştıkca yalnızlığa sürüklenir.

Bizim gençlik yıllarımızda çok popüler sanatçılarımızdan sevgili Gülden Karaböcek vardı, şimdilerde de zaman zaman televizyonlara çıkıyor. Onun dillerden düşmeyen bir şarkısı vardı. (Ne Bir Sevenim var, Ne Seven Bir Kalbim) Şarkının ismi ise "Sürünüyorum". Evet evet, sevilmeyen insan bencede sürünür.

Değerli okurlar, sevmeniz için önce sevilmeniz gerekir, sevilmek için önce seven bir kalbimizin olması gerekir. Önemli olan sevmeyeni sevebilmektir. Bu dünyada sevgiyi ve güzelliği yaşamaktır.

İnsan öncelikle kendisiyle barışık olmalı, önce kendisi ile geçinebilmelidir. Kendi iç dünyasında huzurlu olamayanlar karşısındaki insanlarla da huzurlu olamazlar, onlarla sağlıklı ilişki sürdüremezler, yani uyumlu olmazlar.

Yunus Emre ne güzel söylemiş, "yaradılanı severim yaradandan ötürü". Çok güzel bir söz. Herkes herkesi sevmek zorunda değil fakat Yüce Yaradanımızın hoş görmeyeceği, hatta hanemize günah yazılacağını bilerek insanlara davranmamız, ona göre hareket etmemiz gerekmektedir. Yüce Yaradan, hiçbirşeyi durup dururken yaratmamıştır, hepsinin ayrı bir görevi vardır. Sevgili okurlar, O her şeyin en güzelini bilir, O her şeye kadirdir, yoktan var edendir, O yarattığı her canlının içine adına sevgi dediğimiz, aşk dediğimiz sözcükten damlatmıştır. Her canlının içerisinde aşk ve sevgi vardır. Yüce Yaradanımıza inanan, onu tanıyan onu seven bütün kalpler yaradılanları sevme gücüne sahiptir. Bu haza ulaşan bunun böyle olduğunu bilen insanlar hiç bir canlıya kötülük edemez ve düşünmez.

Sadece ve sadece bu dünyayı sevmek, onun için çalışmak sadece kendini düşünmek, başkalarını aşağılamak veya aşağı görmek, insanları kendi hizmetkarı gibi görmek, insanları hor görmek çok yanlıştır. Bir insan bir işte başarılı ise çekememezlik veya bir arkadaşının hep kötü tarafını konuşmak, onu bunu çekiştirmek, dedikodu yapmak (Gıybet)… bunların hepsi günümüzde fazlasıyla mevcut değilmi? Bu saydıklarım, dinimizce yasak ve günah değilmi? Sever gibi görünüp sevmeyen, arkadan çekiştiren arkadaşlıkların artması hiç hayra alamet olabilirmi?

İyi bir insan, iyilik yaparken karşılık beklemez. O iyilik yapmanın verdiği manevi tat ve mükafatını almaya bakar.

Sevgili okurlar,

bu durumda bibirimize saygı ve sevgi çerçevesinde yaklaşmak ve davranmak  zorundayız. Çünkü yüce Rabbimizden gelen sevgi, insana sabretme, affetme ve sevme gücünü verir.

Hani biz şairler, hep yazarız çizerizya, aşkı, sevgiyi… İşte o aşk da o sevgi de Yüce Yaradanın ta kendisidir. Bütün aşklar Onadır.

Buna bir örnek verecek olursak; çok sevdiğiniz bir yakınımız, bu anamız olur, babamız olur, farketmez veya kendimiz oluruz. Bir olumsuzluk, bir  rahatsızlık olduğu zaman, anında ilk aklınıza gelen kelime ne olur? Tabiki Allah… Alah'ım bana yardım et, Allah'ım sen beni koru veya anamı babamı koru veya çocuğumu koru, hasta ise Allah'ım sen ona  şifa ver, yarabbi sen bana şifa ver… der, yalvarır dururuz değilmi?

Sevgili okurlar, işte bu bizlerin yüce Rabbimize olan aşkımızdandır, Ona olan güvenimizdendir, Ona olan sonsuz bağlılığımızdandır..

Diyeceğim odurki sevgili okurlar,  bizi birbirimize bağlayan, birbirimizi sevdiren, bizleri birbirimize aşk ile bağlayan Yüce Yaradandır. Günümüzde sahte sevgiler, sahte aşklar çoğaldı, menfaat arkadaşlıkları çoğaldı. Selamsızlaşmak almış başını gidiyor. Birbirimize güvenimiz hiç kalmadı. Bütün bunlar sevgi, saygı, aşk ve muhabbetin azalmasından kaynaklanmaktadır. Peygamber efendimiz (sav): "Siz iman etmedikce cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş sayılmazsınız." dememiş midir? Son yıllarda dünyamızda sık sık görülen afetler bile bizleri düşündürmüyorsa yapacak ne var allahaşkına…

Değerli okurlar,

karamsar bir yazı oldu ama gerçekler böyle malesef?

Saygılarımla……

Yorum Ekle

Sami Aslan

X